Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

ATILIM

Yıl 8, sayı 7(91)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 1 Temmuz 1981

Emperyalizme ve tekellere karşı iş, toprak, demokrasi ve bağımsızlık için birleş!

Ne istiyoruz?

Yeryüzünde tüm halklar ne "soğuk", ne sıcak savaş istemiyor. Halkımız, Türkiye halkı da öyle. En başta biz komünistler.

Savaşa karşı barış savaşımının başını, ötedenberi, Sovyetler Birliği çekiyor. Sovyetler Birilği Yüksek Sovyeti bütün dünya parlamentolarına, dünya halklarına yeni bir çağrıyla başvurdu. Dünyamızın üzerindeki korkunç yıkımı, atom savaşı tehlikesini vurguladı. Reagan'lar, Haig'ler, bunların NATO'daki omuzdaşları yumuşama sürecini sürgit baltalıyor, politik havayı sertleştiriyorlar. Avrupa'nın göbeğine yeni atom roketleri yerleştiriyorlar.

Amerikan emperyalistleri, kurdukları atom stratejisi planlarında Türkiye'ye özel bir yer ayırmışlardır. Onların, topraklarımızda komşularımıza; Sovyetler Birliği'ne, sosyalist ülkelere ve ulusal bağımsızlıkları için savaşan bölgemiz halklarına saldırmak amacıyla kurulmuş savaş üsleri, atom yığınakları, rampaları, füzeleri vardır. Saldırı havaalanları, dinleme, casusluk donatımları vardır.

Amerikan Reagan hükümeti, Türkiye üzerinde baskılarını sürgit artırıyor. Türkiye'nin iç ve dış politikasına burnunu sokuyor, açıktan dayatmalar yapıyor. Topraklarımıza, füzelerin yanında, Amerikan "Çevik Kuvvetlerinin" yerleşterilmesini istiyor. Bunu da ikili kölelik anlaşmalarına dayanarak ileri sürüyor. Eski elçi, kaşerlenmiş CIA kodamanlarından Kommer, takımıyla, bu geçenlerde Ankara'ya geldi. Sovyet düşmanlığını körükledi. İki ülke arasında ilişkilerin yolunda gitmesine karşı köpürdü...

Amerikalı cuntayı zorladıkça, en gerici, en Amerikancı güçler de halka, işçi sınıfına, ilerici güçlere, komünistlere, yurtseverlere saldırıyor. Tutukluyor, vuruyor, en iğrenç işkenceler uyguluyor. Bu, gericilere, Amerikalılara ödün vermek, ülkemizi, 46 milyonluk bir ulusu bir atom cehenneminde, böylesi bir harmanda emperyalistlerin küle çevirmesi planlarına boyun eğmek demektir.

Halkımız buna karşıdır. Bunu istemiyor. Savaş buna karşıdır.

● Barış ve yumuşama için savaş!

Saldırıyı püskürtelim

TKP Merkez Komitesi Bildirisi

Faşist, kanlı terörcü MHP'ye karşı davayı, TKP'ye ve öteki ilerici güçlere karşı yeni bir anti-komünist yalan ve karalama kampanyası izledi. Böylesi bir kampanyanın başlayacağı ilerici çevreler için bir sır değildi. TKP, en gerici çevrelerin faşist MHP'ye karşı açılan davaya her türlü araçla yanıt vermeye hazırlandıklarını kamuoyuna duyurdu. İşte bu günlerde, ülkemizin bir çok kentinde, "komünizm tehlikesi" bahanesiyle yüzlerce ilerici işçi, emekçi, aydın, genç tutuklanıyor. İstanbul, Ankara, İzmir, Adana, Bursa başta olmak üzere, birçok ilde, tutuklulara insanlık dışı işkenceler yapılıyor. Onlara, işlemedikleri suçlar, özellikle terörist eylemler zorla yüklenmek isteniyor. DİSK'i, ona bağlı sendikaları, İGD'yi, İKD'yi, Köy-Koop'u, TÖB-DER'i, öteki meslek kuruluşlarını yalan yere suçlamaları için tutuklular ölümle korkutulup sorguya çekiliyor. Böylece, peş peşine bu kuruluşlara karşı açılan kanıtsız davalara sahte kanıt bulunmak isteniyor. Askeri hastahanelerde, siyasal polisin revirlerinde ve hücrelerinde, suçlamaları yiğitçe geri çeviren bir çok demokrat tutuklu, barbarca işkenceler sonucunda ağır yaralı olarak yatıyor.

Bu anti-komünist saldırının, bu barbarca uygulamanın gerisinde kimler var? Ve bunların amaçları nedir?

İşçi sınıfına emekçilere, aydınlara ve gençlere yönelen bu saldırının gerisindeki gerçek güçler, askersel yönetimin en gerici öğeleri, onların destekçisi aşırı sağcı sivil çevrelerdir. Umutlarını cunta içinde en gerici generallerin üstünlük sağlamasına bağlayan devlet içinde yuvalanmış faşist halk düşmanlarıdır. Devletin her kademesine sızan Amerikan casusluk örgütünün ajanlarıdır. Dünyanın, bölgemizin ve ülkemizin içinde bulunduğu bugünkü tehlikelerle dolu ortamda, ilerici güçleri hedef alan bu saldırıdan yalnızca bu çevrelerin çıkarları vardır.

Kamuoyu faşist MHP'ye karşı açılan davanın hemen ardından bir olaya tanık oldu. Bu dava, ordu içinde en gerici güçleri korkuttu ve bunlar Edirne'de Mekanize Tümen Karargahında olduğu gibi silahlı çatışmalara kadar işi vardırdı. Terörizme ve faşist örgütlere karşı olduğunu açıklayan ordu ve cunta içindeki kimi gruplar, bu anti-komünist saldırıya niçin katılıyorlar? Onu niçin onaylıyorlar? Ya da en gerici çevrelere niçin ödün veriyorlar?Onlar iç çatışmaları yumuşatabilecekleri düşüne kapılmış olabilirler. Bu çok tehlikeli bir manevradır. Çünkü gerici çevrelere, faşizm yanlılarına verilen her ödün, bunları yatıştırmak için anti-komünizm silahına her el atma yeltenişi,yalnızca işçi hareketini değil,tüm demokratik güçleri,bu arada ordu içinde ve dışındaki Atatürk-

▶Arkası 2. sayfada

Ekmek isteyene idam

"İşte şimdi başlarını kayaya vurdular!" Fabrikamızda yaşlı bir işçi arkadaş böyle söylüyordu. Radyodan 52 sendikacının idamı istemini dinlemiştik. Savcı, gerekçesini grevlere, genel grevlere, 1 Mayıs ve demokrasi miti ̇glerine dayandırıyordu. Greve karşı idam! Ancak Hitler Almanya'sına, Şah İran'ına, Pinoçet Şili'sine yakışır bir dava. Türn dünya işçilerini öfkeyle ayağa kaldıracak bir skandal.

Savcı Takkeci'nin kişiliği biliniyor: 12 Mart'ta düzmece davalar uzmanı. Yurtsever subayların ve işçi sınıfının düşmanı. Silah kaçakçılarının adamı. Ve şimdi de cunta içinde ve dışındaki en gerici, faşizm yanlısı güçlerin cellatlığına soyunuyor. İddianamede, "DİSK'in masum işçileri devlete karşı silah olarak kullandığından" söz ediyorlar. Oysa bunlar, bu "masum" dedikleri işçilerin can düşmanlarıdır. DİSK'in tabanı ile yönetimini karşı karşıya koymak, "masum" işçileri savaş gücü kırılmış eli kolu bağlı bırakmak istiyorlar. "Masum" dedikleri işçilerden binlercesi tutuklu. İşkence altında. Takkeci, iddianamesini bu işkence tezgahlarına dayanarak hazırlamadı mı? Şimdi cuntanın işten çıkarmaları serbest bırakmasını fırsat bilen tekeller, "masum" işçileri yüzer-biner sokağa atmağa hazırlanıyorlar. Üstelik iddianame, bu "masum" işçilere karşı yarın daha yığınsal bir saidırıya girişeceklerini de gizlemiyor: Mahkemenin "şimdiden 2000 sanığı" bulunduğunu bu sayının ilerde daha da yükseleceğini, davanın DİSK'e bağlı sendikaları ve bunlarla "amaç, ve eylem birliği içinde" olan kişi, grup, dernek ve kuruluşları da kapsayacağını ilan ediyor.

Evren yabancı radyolara verdiği bir demecinde, "mahkemeleri devam eden sendikacıların suçlu olduğunun mahkemeler sonucunda görüleceğini" söylemiş, davanın sonucunu daha başlamadan ilan etmişti. Aynı Evren, cinayetlerini sağır sultanın bile duyduğu MHP'nin davası

▶Arkası 6.sayfada

Saldırıyı püskürtelim

▶Başı 1.sayfada

çü çevreleri zayıflatıyor. Halk düşmanlarını, emperyalizm ajanlarını güçlendiriyor ve bunların ülkemizi sürüklemek istedikleri serüvenlere ortam hazırlıyor.

İlerici güçlere saldıran en gerici çevreler ne yapmak istiyor?

Birincisi, bu çevreler MHP davasını açan askersel savcının "MHP, Türkiye'yi komünist saldırı ve düzenden kurtarmak maskesi altında cinayetler işleyen bir çetedir" yargısını çürütmeye, ülkede "komünizm tehlikesi"nin varlığını sözde kanıtlamaya çalışıyor. Böylece, MHP'nin cinayetlerini haklı göstermek, Türkeş ve adamlarını darağacından kurtarmak istiyorlar.

İkincisi, "komünizm tehlikesi"ni kendisine maske yapan bu çevreler, dünyayı bir nükleer savaşa sürüklemek isteyen Amerikan emperyalizminin amaçlarına hizmet ediyor. Onlar, yığınların gözüne anti-komünizm külü savuruyor, ülkemizi Amerikan emperyalizminin dümen suyunda serüvene sürüklemek, ülke toprakları üstünde "Çevik Kuvvetlere" üs verilmesini sağlamak için ortam hazırlıyor. Ulusu hükümetinin Sovyetler Birliği ile sürdürdüğü ilişkileri baltalamak istiyor. Bu amaçla onlar, ötedenberi terörizmin her türüne karşı ardıcıl bir ideolojik, politik savaş yürüten komünistleri terör eylemleriyle suçlamaya yelteniyor. Dahası Pentagon'un buyruğuyla Sovyetler Birliği'ni "terörü destekleme" iftirasıyla karalamaya hazırlanıyorlar.

Üçüncüsü, bu çevreler, derin ekonomik bunalımın yükü altında ezilen milyonlarca işçiye, köylüye, memura, esnaf ve zanaatçıya bu saldırıyla gözdağı veriyor. Onların protestolarını bastırmaya çalışıyor. Bu çevrelerin işçi sendikalarına, köylü ve tüketici kooperatiflerine, meslek örgütlerine yöneltttikleri "TKP'nin yan örgütü olma" suçlamasının biricik nedeni, ulusumuzun ezici çoğunluğunu işsizlik, pahalılık, topraksızlık ve artan yoksulluk içinde tutmaktır. Bir avuç yerli ve yabancı tekelin, dört-beş bankanın ve az sayıdaki toprak ağasının kârlarını, vurgunlarını güvence altına almaktır.

İşte "komünizm tehlikesi" maskesini takanların iç yüzleri ve amaçları bunlardır.

Komünistler, tutuklanan tüm ilerici insanlarla devrimci dayanışma içindedir. TKP emperyalist dayatmalara, tekellerin sömürüsüne ve gericiliğin saldırılarına karşı işçi sınıfının, yığınların savaşını örgütlemekten geri kalmayacaktır.

Faşist ve Maocu teröristler dışında tüm politik tutuklulara özgürlük!

Demokratların koğuşturulmasına son!

İşkenceye son verilmeli, gözaltına alınanların can güvenliği sağlanmalıdır! Gözaltına alınanlar derhal avukatlarıyla görüştürülmeli ve bekletilmeden yargı önüne çıkarılmalıdır?

Ulusal çıkarları savunan assubay ve subaylar, faşizmden yana olmayan tüm güçler, MHP davasının öcünü almak isteyenlerin saldırısını halkımızla birlikte geri püskürtelim!

15 Haziran 1981

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

Saldırının nedeni

CIA başlarından Ray Klein'ın yönettiği Georgetown Üniversitesinden bir grup görevli Türkiye'ye geldi. İçlerinde, CIA yetkililerinden, "Çevik Kuvvetler"in babası Kommer de vardı. Teoman Erel 24 Haziran tarihli Milliyet gazetesinde, Amerikalı görevlilerin "Washington-Ankara mihveri" kurulması için uğraştıklarını açıkladı. Türkiye'nin Körfez savunmasında ABD'ye katkıda bulunmasını, Türkiye'deki terörün arkasında Sovyetler Birliği'nin bulunduğunun resmen açıklanmasını, Türk-Sovyet iyi komşuluk ve işbirliği ilişkilerinden vazgeçilmesini, NATO içindeki görüş ayrılıklarında Türkiye'nin ABD ile birlikte davranmasını istediklerine dikkati çekti. Amerikalı görevliler ilk kez böylesine açık konuştular. Ardından ABD'nin yeminli "Tercüman"ı gazetenin, modern mandacı yazarı G. Cıvaoğlu, "Dostlarımız bir jest istiyor." diye baklayı ağzından çıkardı. Bu ABD'nin Türkiye üzerindeki baskı ve dayatmalarını artık sonuçlandırmak gereğini duyduğunu gösteriyor. Amerikalı görevlilerin ve onların "Tercüman"larının bu açık sözlülüğü, askersel yönetim içindeki dış politikada kimi gerçekçi eğilimli çevrelere açık ve kesin bir ihtar, cunta içindeki en gerici, ABD uşağı güçlere ise açık ve kesin bir destektir, işarettir.

Mayıs ayından bu yana yükselen anti-komünist kampanyanın ve "komünizm tehlikesi" bahanesiyle ilerici güçlere yöneltilen saldırının arkasındaki güçler ve amaçları böylece ortaya çıkıyor. Ne Kommer'lerin Türkiye'ye, ilerici güçlere yoğun saldırı döneminde gelişi, ne de bu saldırıların MHP davasının açıklanmasından hemen sonra başlaması bir rastlantıdır. ABD yönetiminin ileri sürdüğü istemler "komünizm tehlikesi" ve "Sovyet tehdidi" yalanlarının kanıtlanmasını gerektiriyor. MHP davasının ertelenmesi, arkasındaki CIA "Gece ordusunun" ortaya çıkmasının engellenmesi için her şeyi yapmayı gerektiriyor. MHP dosyasının açıklanmasıyla ordu içindeki ve dışındaki en gerici, faşizm ve gerginlik yanlısı güçler, CIA ajanları bu amaçla olağanüstü harekete geçti. ABD'nin ve CIA'nın tercümanı gazete ve faşist dergiler anti-TKP, anti-komünist bir kampanya başlattılar. Türk Atlantik Asamblesi Derneğinin "Sov-

▶ Arkası 6.sayfada

Bölücülüğün kaynağı

Yıllardır gericilik güç kazandıkça, Kürt halkı üzerindeki baskılar da artıyor. Ulusal baskıya karşı çıkan tüm demokratik çevreler "bölücülük" ve "teröristlik" yalanları ile suçlanıyor. Gerçekte bölücülüğün ana kaynağı egemen sınıflardır. Kürdistan'ı geri bırakan, Kürt halkı üzerinde sistemli baskı, ayırım, zorla özümseme uygulayan onlardır. Bu yoldan Türk ve Kürt halklarının kardeşçe yaşam sürdürmesine engel olan, halklar arasında düşmanlık tohumları ekenler gene onlardır.

Şimdi MHP davasını küllemek isteyen faşizm yanlıları anti-komünist kışkırtmaların, yanısıra, "MHP bölücülüğe karşı savaştı" demagojisine de baş vuruyor, bölücülüğün, terörizmin kaynağı, Kahramanmaraş kıyımının örgütçüsü MHP'yi bu yoldan da aklamaya çalışıyorlar.

Apo'cu gruba karşı dava bunun için öne çıkarılıyor. 3500 sanıklı bu yığınsal davada, ajan provokatörlerin bilinçsiz kurbanı olmuş yüzlerce insan için ölüm cezası isteniyor. TKP bu idamlara karşıdır. Asıl cezalandırılması gerekenler, binlerce genci terörizm batağına sürükleyen emperyalizm ajanları açığa çıkartılmamaktadır.

Gericilik Apo davasını tüm Kürt yurtseverlerini, terörizmden uzak çevreleri de mahkum etmenin bir aracı yapmak istiyor. CIA ajanlarının gayretleriyle Kürdistan'da tırmandırılan terörizm, teröristlikle ilgisi olmayan demokratik Kürt örgütlerini, özellikle Devrimci Demokratları ve Özgürlük Yolu yanlılarını da suçlamak için kullanılıyor. Apo davası, emperyalizm ajanlarının kışkırtmaları ile girilen terörizm yolunun, "büyük Kürdistan" hayalleri ile girişilen serüvenciliklerinin ancak Kürt halkının düşmanlarına, emperyalizme yaradığını gösterdi.

Apo'cu grubun politikası yalnız aldanıp sıralarına katılanları batağa sürüklemekle kalmadı, Kürt halkının ulusal baskıya karış savaşımına, ve tüm demokrasi hareketine de zarar verdi.

Açıktır ki, egemen sınıfın ulusal baskı politikası, faşizmin kanlı saldırıları olmasaydı bu terörcü, serüvenci akım varlığını sürdürecek destek bulamazdı. Baş düşman emperyalizm ve egemen sınıflardır. Faşizm yanlısı en gerici, en saldırgan güçlerdir.

Kürt halkı üzerinde ayırımcı, baskıcı politikaya karşı çıkmak, yalnız Kürt yurtseverlerinin değil, tüm demokrasi güçlerinin görevidir. Başta işçi sınıfı olmak üzere, tüm Türkiye halkı Kürt halkının ulusal-demokratik haklarını, eşit demokratik haklarını savunmalıdır, savunacaktır.

Anti-komünizmin kör aracı: Terörizm

İlhan Derin

Ankara Sıkıyönetim Komutanı Ergun 8 TRT yetkilisini görevinden, bir program yapımcısını TRT'den attırdı. Nedeni: Bir TV programında terörizmin temelinde sosyo-ekonomik nedenler yattığının ortaya konması! Ne ki, Birleşmiş Milletler Örgünün uzun tartışmalarla saptadığı bir tanım var: "Terörizm ve şiddet eylemleri, yoksulluğun, çaresizliğin, mutsuzluğun, umutsuzluğun bir sonucudur." diyor. Ergun, terörizmin emperyalizme bağımlı sömürü düzeninin döl yatağından doğmuş bir canavar olduğunu gözlerden gizlemek, bu ahlaksız, çürümüş düzeni aklamak istiyor.

Bir kez, elbette terörizmi kendi kirli amaçları için kışkırtan çevreler, bunların ajan-provokatörleri var: CIA, MİT, kontr-gerilla. Öte yandan, bunların kendilerine malzeme olacak, ölmeye, öldürmeye hazır insanları bulmalarına elverişli bir de ortam var: Sömürü, haksızlık, işsizlik, yoksulluk ortamı. Neden terörizm yalnız kapitalist dünyada var? Sosyalist ülkelerde neden yerleşemiyor? Terörist, bir "adi suçlu" değil: O, bozuk düzeni yoketmek istiyor. Ama tuttuğu yol ters olduğundan, tümüyle karşı devrimin, emperyalizmin, gericiliğin politik aracı oluyor.

"Yansızlık"

Bülent Ecevit'in "Arayış"ta yazı yazması ve dergi ile ilişkisi yasaklandı. Bu, MGK'nin politikacıların yazı yazmasını, politika yapmasını yasaklayan kararının bir uygulaması. Bu yasak "bütün politikacıları" kapsıyor: Otoriter bir rejim oluşturulmasına, faşist tehlikeye karşı çıkan, demokrasiye geçilmesini savunan Ecevit'i de kapsıyor, olabildiğince gerici bir rejim için kulis yürüten, MHP'ye arka çıkan Demirel'i de. Atatürkçü konumlardan "Uluslararası tekelleşme süreci içinde Türkiye'nin durumunu ve tutumunun en sağlıklı ve ulusal çıkarlara uygun biçimde saptanmasını" savunan "Arayış"ın yayın danışmanı Ecevit'e de yazı yazmak yasak, emperyalist ve işbirlikçi tekellerin Türkiye'deki has adamlarından Demirel'e de. Özgürlükleri savunanı susturduktan sonra, dönüp özgürlükleri boğmak için herşeyi yapanı "sen de sus" demek, özgürlük düşmanlarının istediğini yapmak demektir.

Cunta içinde ve dışında demokrasinin, bağımsızlığın can düşmanlarının saldırganlığı artıyor. En geniş demokrasi güçlerinin savaşım birliği bugün her zamankinden daha yakıcıdır.

Gericilik bir yandan terörizmi "adi suç" olarak göstermeye çabalarken bir yandan da "sol" terörizmden, solu, ilerici güçleri karalamak için yararlanmaktan geri durmuyor. "Sol" terörizm, "devrim için savaştığını" mı ilan ediyor? Gericilik buna dört elle sarılıyor, devrimciliği lekelemek için kullanıyor. Terörizmin döktüğü kanlar, verdiği kurbanlar nerede, ne zaman devrime hizmet etmiş? Tersine, yığınları devrimci savaşımdan uzaklaştırıcı rol oynadı terörizm. Hem kendine, hem de gerçek devrimci güçlere zarar verdi.

> **Emekçi halk olmayınca, her türlü bomba güçsüz kalır.-Lenin, Toplu Yapıtlar (Rusça), c.6, s.382**

"Sol" terörizm, "ulusal kurtuluş savaşı" verdiğini mi ileri sürüyor? Emperyalizm ve gericilik buna dört elle sarılıyor, ulusal kurtuluş savaşı veren halkları terörist ilan ediyorlar. Bizim ulusal kurtuluş savaşımıza bakalım: Tüm bir ulus silah elde düşmana karşı koyarken terörist miydi? Halkın, köylülerin kurduğu kahraman çeteler terörist miydi? Satılmış padişahın "eşkiya" ilan ettiği Atatürk terörist miydi? Halktan yığınların savaşımından kopuk terörist grupçukların, ne bizim, ne diğer ulusların kanlı diktatörlere, yabancı istilacılara karşı haklı savaşlarıyla uzak-yakın hiç bir ilgisi yoktur.

"Sol" terörizm kendisine "komünist" sıfatını mı yakıştırıyor? Gerici basın buna dört elle sarılıp, bu kutsal sıfatı kirletmeye çalışıyor. "Tercüman"larda, "Son Havadis"lerde gün aşırı "Komünist teröristler çatışma sonucu yakalandı" haberleri manşete çıkarılıyor. Oysa, terörizm kimin işine yarıyor? Komünistlerin mi? Emperyalizm ve gericilik yurdumuzda terörizmin her çeşidini yıllarca halkı yıldırıp savaş dışı etmek için, politik yaşamı kana boğup, ülkenin bağımsız politika izleme yeteneğini çökertmek için kullanmadı mı? Anti-komünizmin bu kör aracı ile komünistlerin hiç bir ortak yanı yoktur ve olamaz da.

Terörizmin karşısında engel

Bizim, komünistlerin terörizme karşı olduğumuzu belirtmemiz bir "aldatmaca"mı? Terörizmden bunalmış halka hoş görünmek çabası mı? Ya da egemen sınıfı "öfkelendirmemek" gibi bir kaygıdan mı geliyor? Eğer öyle olsaydı, hedefimizin kapitalist düzeni yıkmak, burjuvaziyi yok etmek olduğunu ilan etmezdik! Komünis Manifestosunda belirtildiği gibi, "Komünistler görüşlerini ve amaçlarını gizlemezler" Bizim görevimiz, yığınları devrime götürmek: Biz, yığınların önünde yalan söyleyemeyiz. "Çift defter" tutamayız.

Geçen yıllar boyunca, sağıyla, "soluyla" Maocusuyla her türlü terörizm, komünistleri ve "Yolumuz işçi sınıfının yolu" diyen ilericileri boşuna boy hedefi yapmadı. Çünkü onlar komünistleri karşılarında bir engel olarak buldular.

Faşist MHP'nin cinayetlerinin ortaya çıkarılmasında, sağ terörizmin halkın önünde mahkum edilmesinde komünistlerin büyük payı oldu. Öte yandan, devrime inanan, sosyalizmi isteyen, kendini bu uğurda savaşıma adamış dürüst insanların serüvenci eylemlerde yitirilmesine razı olmadı TKP: "Sol" görünümlü cinayetlere karşı ve serüvenciliği savunan, onu sempatik gösteren goşist akımlara karşı kararlı, ardıcıl ideolojik ve politik savaşım verdi. Devrimcileri işçi sınıfı çevresinde, yığınların içinde savaşıma çağırdı.

> **Yığın savaşımı, yığınsal savaşım, birlik cephesi ve hiç bir zaman serüven yok! Komünist taktiğin özü işte budur.- G. Dimitrof, Leipzig savunmasından.**

Bugün, bir yandan cuntanın önlemleri, öte yandan terörizmin ana kaynağı faşistlerin şimdilik silahlarını gömüp pusuda beklemeyi yeğlemeleri sonucu, zincirleme cinayetler durmuş bulunuyor. Ama bu yeterli mi? Halkımız, terörizmin kökünün, kaynağının kurutulmasını istiyor. Cunta, "terörizmin belini kıracağım" diyor. Ama o, bir yandan sağ ve "sol"terörizme vururken, öte yandan da "yansızlık" adına terörizmin düşmanlarına saldırıyor. Terörizmin kaynağını tutan karanlık çevreler, emperyalizmin ajanları bundan hoşnut; MHP terörizmininin şeflerini sehpadan kurtarmak için komünistleri hedef gösteriyor, sendikacıların idamını istiyor, demokrasi güçlerine karşı tutuklamaları, işkenceleri görülmemiş şekilde yoğunlaştırıyorlar.

Her kim ki komünistleri boy hedefi gösteriyor, demokrasi güçlerine, terörizmin can düşmanlarına karşı anti-komünist saldırıları kışkırtıyorsa, çok iyi bilinsin ki o, terörizme karşı savaşımın temelini çökertmeye çalışıyor demektir.

> **Her türlü terörü ve bireysel önlemleri zararlı görüyoruz. Nazi erkini ancak işçilerin birlikte savaşımı zayıflatabilirdi. Bireysel terörizm eğilimlerine karşı parti içi kampanya yürüttük. Partimiz bu savaşımı ciddiye almışordu.
> - E. Thaelman Biografisi (Alm), s.707**

LENİN KÖŞESİ

Devrimin kazanımlarını savunmak

V.İ. Lenin, proletarya devriminin utkusundan sonra burjuvazinin uzun zaman direnişini sürdürdüğünü, devrimci erkin her tür karşı-devrimci çıkışı kesinlikle ezmesi gerektiğini belirtiyor. Ve şöyle diyor: "Yoksulların erkinden nefret eden ve mutlaka bu erki yıkmak için uzun bir süre çalışacak olan sömürücülerin direnişini kesinlikle kırmadan kapitalizmi yenmek kökünü kazımak olanaksızdır." (Tüm yapıtlar, c.36, s.195, Rusça) "Her devrim ancak kendini savunmayı becerebildiği zaman bir işe yarar." (c.37, s,122)

Lenin işçi sınıfının erki ele almasından sonra gerici güçlerin ülkenin içinde bulunduğu güçlüklerden, işlenen en küçük yanlışlıktan yararlandıklarını, karşı-devrimci eylemlerinde gerçek yüzlerini gizlediklerini, iç gericilikle dış gericiliğin her zaman birlikte savaştıklarını belirtiyor: "Sermayenin erki alaşağı edildikten, burjuva devleti devrildikten, proletarya diktatörlüğü kurulduktan sonra bu savaşım ... sona ermiyor, yalnızca biçimini değiştiriyor, birçok bakımdan daha da keskinleşiyor. Proletarya, burjuvazinin direnişi, küçük burjuvazinin eylemsizliği, eskiye bağlılığı, kararsızlığı, sallantısı karşısında kendi erkini savunmalı, örgütsel açıdan kendi etkisini güçlendirmeli, burjuvaziden ayrılmaya korkan ve proletaryanın ardından kararlı biçimde gitmeyen katmanları yansızlaştırmalıdır." (c.38, s.386-387) "Kolçak ve Denikin nasıl gerçek yüzlerini gizliyerek geliyorlar, Avrupa sermayesi ve Avrupa burjuvazisi nasıl gerçek yüzünü gizleyerek Rusya'yı boğmaya çalışıyorlar. Onların tümü 'özgürlük ve eşitlikten' söz ediyorlar." (c.39, s.137) RKP (B) 10. Kongre kararlarında şöyle deniyor: "Kronştad ayaklanması örneği, kesin ve açık komünist çizgiden her türlü ayrılışın proletarya düşmanlarına yaradığını son derece açık bir biçimde ortaya koydu. Bu ayaklanma sırasında tüm ülkelerdeki burjuva karşı-devrimcileri, beyazlar, Rusya'da proletarya diktatörlüğünü yıkmak için Sovyet erkinin belgilerini kullanmaya hazır oldukları, Es-Er' lerin ve genellikle burjuva karşı-devrimcilerinin Sovyet hükümetine karşı Sovyet erkini savunan belgiler ortaya attıkları görüldü". (SBKP'nin Kongre kararları, c.2, s.220)

Lenin, tüm güçlüklere karşın devrimin başarıya ulaşacağını vurguluyor: "Devrimin gelişmesinde ne denli güçlükler olursa olsun, geçici başarısızlıklar da, hatta karşı-devrim dalgalanmaları da olanaklıdır, kesin, sonul utku proletaryanın olacaktır." (c.37, S.288)

Çatışma mı, görüşme mi?

"Bir gün içinde süt, bir kaç günde et ve diğer yiyecekler ortadan kalkabilir. Panik alımları bunu daha da hızlandırabilir. Ailenizin güvenliği için, 4 kişilik bir aileyi, 4 ay besleyecek, dondurularak kurutulmuş alarm durumu yiyeceklerinden vakit geçirmeden depolayın." Bu son aylarda ABD dergilerinde pek sık rastlanan bu tür reklamlardan yalnızca birisi. Bir yandan insanlar nükleer bir savaşın "pek de o kadar" korkulacak bir şey olmadığına inandırılırken, öte yandan tekeller nükleer savaş korkusunu paraya çevirmeye çalışıyor. Ne ki, tüm bu çabalara karşın ABD'de yapılan kamuoyu yoklamaları, halkın %65'inin yeni atom roketlerine karşı olduğunu gösteriyor. Bu oran, 2.Dünya savaşına tanık olmuş Batı Avrupa'da daha da yüksek. Bugün Batı Avrupa'da yükselen geniş bir barış hareketi var. Federal Almanya'daki Krefeld Barış Çağrısını 1 milyondan fazla kişi imzaladı. Hamburg'daki eylemlere yüzbinden fazla insan katıldı.

NATO'nun son Roma toplantısında SSCB'nin yapıcı barış ve görüşme önerileri reddedildi. ABD, atom roketlerini, Batı Avrupa'ya yerleştirme kararını bağlaşıklarına baskı yaparak onaylattı. Şimdi bu kararı Avrupa'da nükleer silahlarla ilgili görüşmelere başlama kararı olarak göstermeye, böylece yükselen barış hareketini bastırmaya çalışıyorlar. Ne ki, daha geçenlerde Reagan yönetiminin SSCB ile ancak 1982 yılında ve koşullu olarak görüşmelere başlayabileceğini açıklaması, barış güçlerini kandırmaya yeltenenlerin yalanlarını ortaya sermeye yetiyor.

▶Arkası 6.sayfada

Sovyetler Birliği Yüksek Sovyeti'nin dünya halkları ve parlamentolarına çağrısından

Görüşmesiz geçen her günle, nükleer çatışma riski büyüyor, tüm halkların önünde duran, yakıcı sorunların çözümü erteleniyor. Zaman zorluyor. Silahlanma yarışını tırmandıranlar... insanlığı fiilen uçuruma itiyorlar. SSCB Yüksek Sovyeti tüm ülkelerin yasama organlarını, nükleer silahlanmada yeni bir turu önleyecek görüşmelerden yana kesin tutum almaga çağırıyor.

Eylemde enternasyonalizm

SBKP MK, Polonya Birleşik İşçi Partisi Merkez Komitesi'ne, Polonya'daki durumu değerlendiren, komünist içtenliğe, açıklığa, yoldaşlık kaygısına dayanan bir mektupla başvurdu. Mektupta şunlar belirtildi: "Sosyalist Polonya'nın düşmanları erk için savaş yürütüyorlar ve artık erki ele geçiriyorlar... Anti-komünizm, anti-Sovyetizm dalgası yükseliyor. Polonya'da sosyalizm üzerinde yoğunlaşan çok ciddi tehlike, bağımsız Polonya devletinin varlığını tehdit ediyor... Yapılacak olan Kongrenin delegeleri arasında komünist işçi delegeler sayısının çok az olması da kaygı vericidir. Kongrede partinin yokedilmesini sağlamak için parti içindeki Marksist-Leninist güçlere kesin darbe indirme girişimlerinde bulunulabileceği de dıştalanamaz... Bu durumda başta gelen sorun, sınıf düşmanını geri püskürtmede, karşı-devrimle savaşta toplumun en sağlıklı güçlerini mobilize etmektir."

Gerçekten de, Polonya'daki gelişmeler olağanüstü tehlikeli bir boyut alıyor. Bunalım artık PBİP'ni de kapsıyor. Partinin yönetici rolünü zayıflatma, onu parçalama, Marksist-Leninist ilkelerden boşaltma, reformist bir partiye dönüştürme girişimleri giderek artıyor. İçte ve dışta sosyalizm düşmanı güçlerin sosyalist düzeni hedef alan eylemleri yoğunlaşıyor.

Polonya'da bugün söz konusu olan, sosyalist düzeni, devleti korumak PBİP'nin revizyonist bir çizgiye çekilmesini engellemek, tarihsel kazanımları savunmak, ülkenin güvenliğini sağlamaktır. Bunun bilincinde olan, Marksist-Leninist konumları savunan, sağlıklı güçler, PBİP'nin Katoviçe ve Poznan forumlarında partiyi revizyonist çizgiye çekmeye çalışan güçlere, gruplara karşı kararlı bir savaş yürütececklerini belirttiler.

Polonya'daki gelişmeler tüm sosyalist ülkelerde derin endişeler uyandırıyor. Polonya Varşova Antlaşmasının bir üyesidir, sosyalist ülkeler topluluğunun ayrılmaz bir parçasıdır. Polonya halkının en güvenilir dostu, en güçlü bağlaşığı Sovyetler Birliği'dir, kardeş sosyalist ülkelerdir.

TKP, Türkiye'li komünistler SBKP MK'nin PBİP MK'ne mektubunu destekliyor. Çünkü bu tutumuyla SBKP, PBİP'ne yalnız ülkesindeki gelişmeleri doğru değerlendirmesinde yeni bir destekte bulunmakla kalmıyor, bunalımdan çıkış yolunu da gösteriyor. Bu bakımdan Polonya komünistleri için mektup, tarihsel bir önem taşıyor.

Türkiye ile Sovyetler Birliği arasındaki dostluk ve işbirliği güçlensin!

«Tartışma» ve tartışma

"Cunta faşist mi değil mi"? Şimdi bu soru karşısındaki tutum neredeyse devrimciliğin ölçütü yapılıyor. Pek çok "sol" grup tüm varlıklarıyla bu konuyu tartışıyor. Ama nasıl? Sözkonusu tartışmayı yapan yazarlar, bugünkü rejimin niçin faşist karakter taşıdığını sınıfsal nedenleriyle açıklamak yerine, ülkedeki barbarca uygulamalara, dayanılmaz sömürüye duyulan haklı devrimci tepkileri dile getirmekle yetiniyorlar, kimileri bu tepkileri sömürüyorlar. Elbette sorun önemlidir ve ilginç olanı bu konudaki tutumlar, giderek her grubun Marksizm-Leninizmden, proletarya enternasyonalizmi çizgisinden ne anladığını ortaya koymaya başlıyor. Tartışma giderek rejimin niteliği üstüne yapıcı ve eyleme yol gösterici bir tartışma olmaktan çıkıyor, küçük burjuva devrimciliğinin Marksizm-Leninizmin konumlarına; küçük burjuva solcusuna özgü ulusçuluğun, proletarya enternasyonalizmi ilkelerine saldırı denemesine dönüşüyor.

Bunun tipik örneği İşçinin Sesi gazetesidir. Bu gazete, cunta rejimini faşist diktatörlük olarak tanımladığı günden bu yana ordunun rolü hakkında aşırı "sol"cu vülger antimilitarizmini derinleştirdi. Kemalizm konusunda tam da Troçkistlerin konumlarına yanaştı. Egemen sınıfların politik kampındaki ayrılıklardan yararlanmayı, geçici uzlaşma ve bağlaşıklıkları yadsıyan, açık "sol" radikal bir temelde karar kıldı. Beklendiği gibi bu gazete, Komintern'in bugün de geçerli olan faşizm tanımını -yalnızca cuntayı faşist diye tanımlamaya yaramadığı için- bir kalemde yadsıdı. Böylece hem rejime faşist deyip, hem de anti-faşist güçlerin tabanını daraltan "tutarlı" bir sekter çizgiye oturdu. Bu gazete aynı zamanda, rejimin faşist diktatörlük olduğu saptamasına dayanarak Sovyetler Birliği'nin Türkiye ile ilişkilerini, Sovyet basınında Türkiye'deki politik durum üstüne çıkan son derece önemli yazıları karalamaya başladı. Sonuçta Sovyetler Birliği'nin politikasını dünya devrimci sürecine aykırı bir politika olarak ilan etti. Burada söz konusu edilen, ulusal ile uluslararası olanın karşı karşıya getirilmesidir.

İşçinin Sesi gazetesinin "ünü" herkesçe bilinmekle birlikte, bu grubun sızmacı yöntemlerinin, ne idiğü belirsiz ilişkilerinin etkisiz kalacağını sanmak yanılgı olur. Şimdi bu gazete, sol güçler arasındaki rejimin karakteri üstüne tartışmalardan alabildiğine yararlanmaya çalışıyor. O, sol hareketteki politik parti ve grupları küçük burjuva ve proleter; oportünist ve Marksist-Leninist parti ve gruplar olarak değil, cuntaya faşist diyen ve demeyen gruplar ve partiler olarak ayırmaya kalkıyor. İşte bu demagoji, TKP'ye karşı tüm ilerici güçleri solcu revizyonizmin en sinsi yöntemlerle etkileme, bölme aracıdır.

Barış küçümsenemez

Geçtiğimiz günlerde, Brüksel'de yayınlanan "Tek Cephe" adlı gazete, Londra'daki İşçinin Sesi yandaşlarından aldığı "coşkun alkışları" okuyucularına duyurdu. Aynı gazetenin aylardan beri TKP'ye karşı açtığı kampanya, en son olarak da TİP'e karşı takındığı yeni "eleştirici" tutum anımsanırsa, "Cunta faşist mi değil mi" tartışmasında bu gazetenin pusulayı şaşırmış olduğu görülebilir.

Derin bir sorumluluk anlayışı ile TİP'in bağlarını koparttığı bu yayın organı, şimdi özellikle rejimin karakteri üstüne aşırı "sol" konumlardan konuşuyor.

"Tek Cephe" gazetesi TKP ile neleri tartışmak istiyor? O, diğer konuların yanı sıra, özellikle bugünkü rejime karşı işçi sınıfının taktiğinde barışı koruma kaygısının yeri olur mu sorusunu ortaya atıyor. Biz, bu yazıda yalnızca bu soruna değineceğiz. Bu gazeteye göre, TKP, barış tehlikeye girer diye cuntaya faşist demiyormuş. Rejime faşist demekle, ona çok daha ağır sıfatlar yüklemekle barışın tehlikeye girmeyeceğini de, sözcüklerle barışın korunamayacağını da, devrim yapılamayacağını da TKP çok iyi bilir. Ama burada "Tek Cephe"nin dolambaçlı dilinin altında yatan bakla başkadır. O, cunta rejiminin bağrında yer alan dış politikadaki kimi gerçekçi çizgileri dikkate almaya karşı çıkıyor. Bu eğilimlerle, açık Amerikancı, serüvenci eğilimleri faşizm çuvalına bir arada sokmak istiyor. Böylece sosyalist ülkelerin, en başta da Sovyetler Birliği'nin Türkiye karşısındaki tutumunu eleştirmeye hazırlanıyor. Bütün "sol"lar gibi bu gazete de, Türkiye'de devrimin çıkarlarıyla Sovyetler Birliği'nin barışı koruma çabaları arasında karşıtlık olduğu kanısında mıdır?

SBKP 26. Kongresi dünya barışını korumanın her şeyin üstünde olduğunu belirtti, ve tüm kardeş partileri bu yöndeki çabalarını birleştirmeye çağırdı. Bugünkü tehlikeler karşısında, ülkemizdeki askersel rejimin dış politikasına "faşizm" at gözlüğü ile bakmak olmaz. Bu politikanın çelişkili karakterini incelemek ve ABD emperyalizminin bugün de süren baskılarını boşa çıkartmak için cunta ve ona destek olanlar içindeki eğilim farklarını bilmek gerekir. "Tek Cephe"yazarı "cuntanın tümüne değil bazı politikalarına karşı çıkmak" dediği tutumla tartışırken, işte bu devrimci amaçlarla ve enternasyonalist sorumlulukla değerlendirilmesi gereken dış politikadaki eğilim farklarını yadsıyor. Türkiye'yi ABD emperyalizminin istediği serüvene sürüklemeyi önlemek kadar açık devrimci, ulusal ve enternasyonalist bir görev olamaz. Bu görev ise, tüm yurtsever güçlerin birliğini, yığınların ABD emperyalizmine karşı savaşını gerektiriyor. Çünkü bu temel koşullar olmadan, egemen sınıfların politik kampındaki çelişkilerden yararlanmak olanaksızdır. TKP yurtsever güçlere, halkımıza tehlikeleri duyuruyor. Onları ABD emperyalizminin planlarına karşı savaşa çağırıyor. Bugünkü rejimin içindeki karşıt eğilimleri gösteriyor ve buradan yeni savaşım olanaklarının varlığı sonucunu çıkarıyor.

Yapıcı yöntem

"Rejim faşist mi değil mi" tartışması, sağlam Marksist-Leninist konumları olmayanları şaşırtmakla birlikte, ilerici güçler arasında sağduyulu yaklaşımlar güç kazanıyor. TİP genel Başkanı Behice Boran, cuntanın "faşist olup olmadığı tartışmasını ön plana çıkarıp, başarılması gereken görevleri gözardı" etme tutumuna karşı çıktı. Somut konularda eylem birliğini savundu. TKP Genel Sekreteri Bilen Yoldaş da skolastik bir tanım tartışmasına karşı kadroları uyarmıştı. Her iki partinin böylesi sözde bir "tartışma" içinde boğulmayıp, güncel politik savaşın görevlerini öne çıkartmaları, hareketimizin, işçi sınıfının ortak başarısıdır. Bize göre böyle bir anlayış, rejimin karakteri de içinde her alanda bilimsel bir tartışmanın, dostlar arasındaki bir tartışmanın da sağlam temelini oluşturuyor.

Demagojik bir tartışmadan, yapıcı bir tartışmaya doğru... Ülkemizdeki olağanüstü karmaşık politik durumun ve işçi sınıfının devrimci çıkarlarının gerektirdiği budur.

Yaşayan sosyalizm

Sosyalizm dünyasının emperyalizmin saldırgan politikasıyla, tehditleriyle sürekli göğüs göğüse olduğu çağımızda, askersel dayanışma büyük önem taşıyor. Avrupa'da, Varşova Antlaşması örgütü, üye ülkelerde işçi sınıfının kazanımlarını kollektif olarak savunuyor. Emperyalizme karşı yıldırıcılığıyla barışı koruyor. Öte yandan ABD saldırısına uğrayan Vietnam'a sosyalist ülkeler yardım etti. Amerika kıtasında sosyalizmin kalesi Küba'ya sosyalist ülkeler varlıklarıyla, güvence oluşturuyorlar. Her alanda olduğu gibi burada da en büyük katkıyı SSCB yapıyor.

Ekmek isteyene idam

▶Başı 1.sayfada

sorulduğunda, "Biz mahkemelerin bağımsızlığına saygılıyız," diyerek görüş belirtmekten kaçınıyor! Ne ki, işçi sınıfının düşmanlarına kapı aralamak, faşist terörizme kanat geren çevrelere de fırsat vermek demektir.

Takkeci, geniş demokrasi güçlerini terörizmin düşmanı bir işçi örgütü olan DİSK'le "amaç ve eylem birliği" içinde bulunmakla suçlamaya hazırlanırken, bunu kendisi terörcü MHP ile, ona kanat geren çevrelerle amaç ve eylem birliği içinde yapıyor. MHP davası iddianamesi, Sabancı'ların, Jak Kamhi'lerin, Çavuşoğlu'ların, Sunguroğlu'ların, Narin'lerin, onların meslek örgütlerinin, TİSK'lerin, TÜSİAD'ların, MESS'lerin faşist terörizme maddesel destek verdiklerini ortaya çıkardı. Bu emek düşmanlarının besledikleri eşkiyalar, işçi sınıfına karşı terör uyguluyor, grev yapan işçileri öldürüyorlardı. Tekeller, şimdi bu işi Takkeci'ye yaptırmak istiyorlar.

MHP davası iddianamesi, Türkeş'in, katillerine Türkler'i, Baştürk'ü, DİSK yöneticilerini öldürmeleri emrini vermiş olduğunu açığa çıkardı. Türkler bu emirle öldürülmüştü. DİSK davasında idam istemine gerekçe yapılan suçlamalar, Türkler'in Genel Başkanlığı dönemini de hedef alıyor. Faşizme kanat geren güçler, böylece Türkler'in öldürülüşünü haklı göstermek ve Baştürk'ü de öldürterek Türkeş'in katillerinin yarım bıraktığı işi tamamlamak istiyorlar. Sendikacılara idam isteminin amacı, işçi liderlerini faşist katillerin başı Türkeş'e karşı rehin almak.Türkeş'i bu yoldan ipten kurtarmaktır.

Saldırılan yalnız DİSK değildir, tüm işçi sınıfıdır: İşçinin grev silahını elinden almaya kalkışmak, ekmeğini elinden almaya kalkışmak demektir. Tekellerin celladı Takkeci, "grevin cezası ölüm" diyor. "Ya açlık, ya idam" diye meydan okuyor!.. Tekeller, bu dava ile Türk-İş'i de saldırılara hedef ediyorlar: İddianame genel grevi "idamlık suç" ilan etmektedir; oysa Türk-İş üyeleri genel grevin suç değil hak olduğunun bilincindedirler!.. Saldırılan tüm demokratik çevrelerdir: Demokrasi mitingleri de "idamlık suç" sayılmakta ve davanın giderek diğer demokrasi güçlerini de kapsayacağı açıkça ilan edilmektedir!..

DİSK'lisi, Türkİş'lisi, milyonlarca işçi, CHP'li Atatürkçü, yurtsever, en geniş demokrasi güçleri, bu alçakça saldırı karşısında sessiz kalmayacaklardır. Uluslararası işçi hareketi, dünya demokratik kamuoyu sessiz kalmayacaktır. İdam istemleri, cinayetler, işkence grevleri, sınıf savaşımını, demokrasi savaşımını durduramaz. DİSK'li, Türk-İş'li tüm işçiler, Baştürk'e, sendikacılara özgürlük için ve DİSK'e konan yasağa karşı savaşta birleşeceklerdir.

Saldırının nedeni

▶Başı 2.sayfada

yet tehdidi"nin varlığını göstermek amacıyla düzenlediği seminerlerde Armaoğlu adlı ABD uşağı "Tercüman" yazarı "Sovyet tehlikesini dünyada ilk keşfeden Atatürk'tür." gibi kaba yalanlara başvurdu."Tercüman" gazetesi, Türkiye'ye Mısır'ı örnek göstermeye başladı. MHP'ye kol kanat germekle ünlü, işkenceci Ergun'un yolladığı özel timler, işte bu gelişmelere paralel olarak ülke çapında, ilericiler için "Sürek avı" düzenledi. Şimdi, MHP davasında ipliklerinin pazara çıkması korkusu ve öç alma duygusuyla, devlet aygıtındaki MHP uzantıları, CIA ajanları, kontr-gerillacılar iş başında. "Komünizm tehlikesi"nin varlığını kanıtlamak için en barbarca işkencelere başvuruyorlar. Terörizmle hiç bir ilişkisi olmayan, ilerici insanlara işlemedikleri suçları, terörist eylemleri yüklemeye çalışıyorlar. Pentagondaki efendilerine "Çevik Kuvvetleri" dayatmakta yeni gerekçeler, kolaylıklar hazırlamak için gecelerini gündüzlerine katıyorlar. Buna güvenerek Kommer, bölgeye ve Türkiye'ye yönelik "Sovyet Tehdidi"nin bir "iç tehlike" olarak da ele alınması gerektiğini söylüyor. Kommer'lerin işaretiyle 52 DİSK yöneticisi 'devleti genel grev silahıyla yıkmaya teşebbüsten idam istemiyle alelacele sanık sandalyesine oturtulurken, gerçek silahlarla devirme girişiminde bulunduğu herkesçe bilinen MHP'nin davası bir türlü açılmıyor. Buna karşılık, bir dizi düzmece "komünizm tehlikesi" davası açmak için çalışılıyor.En gerici Amerikancı çevreler, işkence evlerinde "komünizm tehlikesi"nin varlığını kanıtlayacak suç ve suçlu yaratmaya çalışıyorlar.

ABD'nin, "Terörün ardında Sovyetler Birliği var" karalama kampanyasına katmak için bağlaşıklarına, Türkiye'ye yaptığı baskıların etkileri Evren'in sallantılı demeçlerinde görülüyor. Evren, "Davalar sonuçlanıncaya kadar kimseyi suçlamayacağız" sözleriyle gerçi ABD'nin isteğini yerine getirmekten kaçınıyor. Ama, işkence olaylarını itiraf eden Evren, bu davalar sonucunda gerçeklerin ortaya çıkmayacağını da biliyor. Davaların sonucu, bugünkü baskı, diktatörlük ve işkence ortamında terör ardındaki CIA ajanlarını ortaya çıkarmayacak, yalnızca yalan üretecektir. O zaman Evren, dava sonuçlarına dayanarak ABD'nin isteğini yerine getirecek mi?

Cunta içinde ve dışındaki Pentagon ajanları, kendilerine cesaret ve ödün verenlere karşı da cesaretleniyor. "Tercüman", "Son Havadis" gibi gazetelerin cuntanın kimi gerçekçi eğilimlerine karşı eleştirilerinin dozu sürekli artıyor. N. Ilıcak, Evren'in Amasya konuşmasına karşı "Milli gurur alınganlık ve inada dönüşmemelidir." diye sert çıkıyor. Savaş kışkırtıcısı, faşizm yanlısı güçlerin elindeki başlıca silah anti-komünizmdir. Bu silah onlardan başka kimsenin işine yaramaz.

İlerici güçlere, "komünizm tehlikesi" bahanesiyle yöneltilen saldırıyı geri püskürtmek için savaşım, faşist harekete karşı, barıştan, ulusal çıkarlardan yana herkesin güncel görevidir.

TKP'nin Sesine kulak ver!

Hergün saat 5'de **25m, 11820kHz**
Saat 7, 9, 11, 13, 17, 19'da **31m, 9585 kHz**
Saat 21, 23, 01'de **49m, 6200kHz**
Pazar günleri bunlara ek olarak saat 15'de **31m 9585kHz**

Çatışma mı, görüşme mi?

▶Başı 4. sayfada

N.Pasti, Bastian gibi değişik ülkelerden 5 emekli NATO generali yayınladıkları çağrıda, bugün askersel dengenin var olduğunu, ABD'nin körüklediği silahlanma politikasını haklı göstermek için, "Sovyetlerin askersel üstünlüğü" yalanına başvurulduğunu açıkladılar. Haig daha önceden "Askersel denge vardır, ama bu denge 1985'e doğru Sovyetler Birliği yararına değişebilir" diyordu. Ama bu durumda bile akılcı davranış, Sovyetler Birliği'nin Moratoryum önerisine dört elle sarılmak olurdu. Onlar askersel dengeyi kendi yararlarına değiştirmek, insanlığı bir nükleer kırıma sürüklemek pahasına dünya üzerinde hegemonya kurmak istiyor. NATO başlarına, Schmidt'lere, Thatcher'lere boyun eğdirdi. ABD. Ama halklara boyun eğdirebilecek mi? Yükselen barış savaşımı halkların nükleer bir ölüme boyun eğmeyeceklerini gösteriyor. SSCB Yüksek Sovyeti, artan tehlikeden duyduğu kaygı ve halkların savaşımına duyduğu güvenle, şimdi dünya parlamentolarına ve halklarına sesleniyor. Onlara başvuruyor.

● "Kürt İdris"in adamı

Mafia babalarından "Kürt İdris" (Özbirlir) tutuklanmak üzere yollandığı Sıkıyönetim mahkemesinde, Havaalanı görevlisi bir albayın kendisine, "başınız sıkışırsa SÜLEYMAN TAKKECİ'ye gidin" dediğini açıkladı. Mahkemenin "Kürt İdris"i tutuklama kararı, ikinci bir mahkemece hemen bozuldu, baba salıverildi.

MİLİTANLARDAN

"Atatürkçülük eğitimi"

"Atatürkçülük komünizme karşı savaştır." Çalıştığım devlet dairesinde tutulduğum "Atatürkçülük eğitimi"ni vermeğe gelen karacı subay böyle haykırıyordu. Tercüman gazetesi, F.Armaoğlu gibi yeminli Atatürk düşmanlarını bu konuda aratmıyordu. Tıpkı onlar gibi, "devrim" yerine "inkilap" sözcüğünü de diline dolamıştı. "Atatürkçü ordu"da demek böyleleri de var, diye düşündüm. Eğitimci, günümüz koşullarında Atatürkçülüğün emperyalizmin, işbirlikçi tekellerin çıkarlarını ve NATO'nun bölgedeki bekçiliğini yapmakla çelişmediğini kanıtlama çabalarını sürdürdü. Anarşistinin, Maocusunun, her türlü terörist örgütün arkasında TKP'nin bulunduğu yalanını söyledi. Partimizin karşı çıktığı ve ardıcıl savaştığı terörizmi ona yamamağa kalkıştı. Böylece partimizin onurlu savaşımına kara çalmaya yeltendi. Giderek işin dozunu daha arttırdı, "ülkücülük"ten söz etmeğe, Atatürkçülüğü "ülkücü" biçimde yorumlamağa başladı. "Atatürkçülük eğitimi" bu ülkücü subayın elinde açık anti-komünizm propagandasına dönüştü.

Eğitimden sonra pek çok memur arkadaş, "Böyle eğitim yerinde kalsın" dediler. Hele bir tanesi tepkisini şu sözlerle dile getirdi: "Ordunun birliği deyip duruyorlar. Ordunun içinde faşistler böyle at oynattıkça ordunun birliğini biraz zor korurlar".

Kerim K. -Ankara

Baskıdan yılmıyoruz

Haziran sonunda üç gün üst üste Arçelik'te yemek boykotu yaptık. Sözümona imzalanan toplu sözleşmeden sonra ödenen farklar gülünç ve yetersizdi. İşçi arkadaşlar, herşeyin durmadan pahalılaştığı böyle bir ortamda yapılan bu ödemelerin kendileriyle alay etmek olduğunu söylüyorlar, kaygılarını dile getiriyorlardı. Sonunda çoğunluk işçi arkadaşların katıldığı 3 günlük yemek boykotu gerçekleştirildi. İşverenler artık bizim işyerinde bunu beklemiyordu. Yine her zamanki gibi baskıya başvurdular. Tehditleri, sorguları bu kez bir binbaşıya yaptırttılar. Patron odasına oturtulan binbaşı işçileri sorguya çekti. CHP'li bir işçi sorgulamada binbaşının bir sorusuna şöyle yanıt verdi: "Sözleşmeyle bize verilen para dilenciye verilenden farksızdır. Biz dilenci değiliz." Baskılar işçi mahallelerine kadar vardırıldı. 30 kadar işçi evlerinden toplanarak sıkıyönetime götürüldü. Ancak patronun, sıkıyönetimin baskıları şu gerçeği gizleyemez: Değişik politik görüşten bile olsalar işçiler kazanımlarına, haklarına yapılan saldırılara karşı çıkıyorlar. Sözümona anlaşmaların işçiden yana olmadığını tek tek görüyor. Baskılardan yılmıyorlar.

Necmettin O. -İstanbul

Saldırıya karşı dayanışma

...İşyerinde sevilen sayılan bir arkadaşımız bir gün işe gelmedi. Akşam paydostan sonra bir kaç arkadaş evine uğradık. Eşi, sabaha karşı eve gelen ekiplerce alınıp götürüldüğünü söyledi. Yaşlı anası "Hani teröristleri yakalayacaktınız, benim oğlumdan ne istiyorsunuz, bari alın beni de götürün" dedim, dinlemediler diye yakındı. Ertesi gün işyerinde arkadaşlara durumu anlattık. Gözler öfkeyle doldu. Yaşlı bir işçi, "Gün patronların günü. Grevde patron onu mimlemişti" dedi. Bir başkası, "Bizim patronun MHP'ye para verdiğini savcı söyledi ama ona dokunan yok" diye ekledi. Tezgah arkadaşı, "Onu hepimize gözdağı vermek için tutukladılar. Çoluğunu, çocuğunu yalnız ve parasız bırakmayalım" deyince, hemen oracıkta paralar toplandı. Aynı semtte oturan bir kaç arkadaş, sık sık evine uğrayıp, ailesini sahipsiz bırakmamak üzere görev aldı. Saldırıya karşı yanıtımız, dayanışma oldu.

Salih A. -Adana

Faşistlere göz açtırmayalım

MHP ve yan örgütlerinin yargılanmaya başlamasıyla gericilik Bursa'da saldırılarını yoğunlaştırdı. Cuntanın ilericilere karşı başlattığı tutuklama kampanyası bu güçleri iyice yüreklendirdi. Faşist militanlar cunta öncesinde olduğu gibi yine işçilerin önünü kesmeğe, onları tehdit etmeye başladılar. Nereden alıyorlar bu cesareti ve güvenceyi? Bursa Sıkıyönetim Komutanından, Validen ve Emniyet Müdüründen.Faşist hareket yoğun ve sinsi bir çalışmaya girmiştir. Şu gerçeği tüm halkımıza duyurmalı ve anlatmalıyız: Cuntanın faşist MHP'yi yargılamasının en büyük ve belirleyici etmeni işçi sınıfı ve demokrasi güçlerinin yıllardır yürüttüğü antifaşist savaşımdır. Bugün de faşistlerin sinsi örgütlenmesini açığa çıkaracak, Türkeş'i ipten kurtarmak çabalarını boşa çıkaracak olan halkımızın savaşıdır.

Hasan C. -Bursa

Hakkımızı koruyacağız

İşyerimiz Profilo'da patron vergi farklarından doğan ödemeyi geciktirdikçe geciktiriyordu. Amaç aslında işçiye bu ödemeyi hiç yapmamaktı. Hükümetin bu konuda çıkarttığı bildiriye de hiç aldırmıyordu. Şimdiye dek bütün haklarımızı savaşarak, J.Kamhi'nin ümüğüne basarak alan bizler patronun bu tutumunu sürdürmesine izin veremezdik. Durum, Profilo'ya bağlı Telra televizyon fabrikasında da aynıydı. Bizim işyerinden işçiler karar verdiler. Eyleme geçilecekti. Haziran başlarında yarım saat işi bırakma eylemi yaptık. Ardından Telra işçilerinin de yarım saat işi bıraktığını duyduk. Bunun üzerine, hakkımız olan ödeme yapıldı. Bizim grev savaşlarımızı, eylemdeki kararlılığımızı Profilo patronu iyi bilir. Ama bir kez de cunta koşullarında haklarımızı çalmayı, bizi ezmeyi denedi. Çabasını boşa çıkarttık.

Cemal Ç. -İstanbul

Ortak savaş

12 Eylül askersel rejimi Ege bölgesinde de işçilerin ortak çıkışlarını önleyemiyor. Geçen yılsonunda Torbalı-Söke tarım işçileri Güllüce'ye yürüdü. Ve 1 Mayıs 1981. İşçi mahalleleri bugün çok hareketli. Güzel İzmir kırmızı karanfile boğulmuş. Fabrikaları ise asker sarmış. Ama, yer yer, Türk-İş ve DİSK üyesi işçiler bir araya geliyor ve haykırıyorlar: "Birlik için savaş". İşçi sınıfı yaratıcı, gözüpek. Fabrikalarda en uygun kutlama yöntemini buluyor. Ve Güzel İzmir'in kızıl grubuna bakan bir fabrikadan marşlar yükseliyor: "Günlerin bugün getirdiği baskı, zulüm ve kandır, ancak bu böyle gitmez...", "Türkiye işçi sınıfına selam, selam yaratana, tohumların tohumuna, serpilip gelişene selam".

Ayşe C. -İzmir

"Halk adına" gelen halktan korkar mı?

15-16 Haziran'ın yıldönümünde işçilerden hesap soruldu. İstanbul'da işçi mahalleleri kuşatıldı, evlerimize baskın yapıldı. Çocuklarımız ağlar, ailemiz itilip kakılır. 15-16 Haziran'da yürümüş bir yaşlı işçi durdu kapısının önünde. Sordu askerlere, "Neden yürüdük o gün bilir misiniz oğul?" Asker duraladı: "Biliyorum baba. Ama emir işte. Bağışla..."

Evlerimizi aradılar. Hiç bir şey bulamadılar. Biz işçilere karşı bir gözdağıdır gidiyor. Yalnız biz işçilere değil, köylerden gelen yakınlarımız, köylülere yapılan baskıları anlatıyor.

"Halk adına geldik"diyor generaller. "Halk adına"gelen halktan korkar mı?

Kemal D. -İstanbul

Saldırıya karşı

Tüm demokrasi güçlerine karşı gerici saldırıların arttığı bu dönemde, komünistler için ana görev bu saldırıyı göğüslemek, partiyi, kadroları korumaktır. Komünistler, MHP davasının açılmasıyla iyice azgınlaşan en gerici, en işbirlikçi güçlerin başını çektiği bu saldırının partimize hiçbir zarar vermeyeceği iyimserliğine düşmüyorlar. Ama, egemen sınıfların gücünü ve olanaklarını da abartmıyorlar. Kendilerini, herşeyin bitip tükendiği sanısına kaptırmıyorlar. İşçi sınıfının savaş geleneklerine sıkıca sarılıyorlar, komünist savaşkanlığı elden bırakmıyorlar. Komünistler, en zor koşullarda bile soğukkanlı davrandıkları, her yeni durumu tepeden tırnağa dikkatle değerlendirdikleri ve gelişmeler karşısında aktif tutum aldıkları zaman başarıya yönelirler. Şimdi her partili yönetici ve militan için parti örgütünün nasıl daha iyi korunabileceği başta gelen sorundur.

Dikkatlerin daha çok yığınların açık, legal savaşımı üzerine çevrili olduğu dünkü koşullarda da konspirasyon çok önemliydi. Ama şimdi daha da ön plana çıkıyor: Düşmanın saldırısını, umutlarını boşa çıkarmak, ancak onun karşısına kalın bir konspirasyon duvarı çekebildiğimiz ölçüde olanaklıdır. Gerçeklere ve akla uygun, abartmasız, yapmacıksız biçimde gizliliği derinleştirme, kadroları koruma önlemleri partinin çalışma olanaklarını arttırır.

Komünistlerin anlayışı, düşmanın başarılı eyleminin değil, kendi çalışmalarındaki eksikliklerin kayıplara yol açabileceğidir. Daha büyük uyanıklıkla, özveriyle ve disiplinle yürütülen parti çalışmasına düşmanın silahı zor işler. Günümüzde parti disiplini kurallarına daha eksiksiz uymak, bu kuralları daha sıkı uygulamak dirimseldir. Merkeziyetçiliğin önemi daha da artmıştır. Her parti örgütü ve üyesi, parti kararlarını daha ödünsüz yaşama geçirmek için herşeyini ortaya koyacak, bu amaçla kendini yetkinleştirme çabalarını artıracaktır. Unutmayalım: karar ile uygulaması arasındaki açık, partinin gücünün-güçsüzlüğünün göstergesidir. Gün disiplini daha da çelikleştirme, parti kararlarını ikircimsiz savunma günüdür.

Liberalizmin her belirtisine, partiyi ve kadroları koruma görevlerinin aksatılmasına, konspirasyonun çiğnenmesine, gevşekliğe karşı uzlaşmaz tutum! Şimdi parti yaşamının ana belgisi budur.

Partimiz, tüm komünistler çetin bir sınav döneminden geçiyorlar. Her güç dönem, çelikleşmeyi de beraberinde getirir. Sınıf düşmanının her türlü saldırısına karşı yılmadan savaşım verenler çelikleşir. Düşman bizi şaşırtmak, yanlış yerlere sürüklemek ister. Kimi zaman doğrudan üstümüze gelir, kimi zaman yalnız belirli noktalara yüklenir, kimi zaman bekleyip gözler, saflarımızda gevşeme yaratıp bundan yararlanmak ister. Parti sıralarını demoralize etmenin, savaş içinde kurulmuş yoldaşça bağları zayıflatmanın, kimilerinin partiye güvenini sarsmanın yollarını arar. Tüm böylesi tehlikelere karşı uyanıklık gerek, partinin moral birliğini gözümüzden çok korumamız gerek. Yalan-yanlış bilgilerle fikir yürütmeğe kalkışmak, partinin moral birliğini zedeler. Tersine, olayları ve olguları en ince ayrıntılarıyla ele almayı, gerçekle gerçek olmayanı birbirinden ayırmayı öğrenelim. Gelen her saldırıyla dünyanın yıkıldığını sanıp kurtuluşu bireysel çözümlerde arayanların hiçbir zaman komünist olma onurunu taşıyamayacaklarını akıldan çıkartmayalım.

Ne ki, partiyi korumak için, doğru koruma yöntemini göstermek yetmez. Partiyi korumakta esas olan, yaygın ve köklü bir politik çalışma yürütmek, üyelerin politik bilinç düzeylerini yükseltmek, sorumluluk duygularını artırmaktır. Nerede, hangi koşulda olursa olsun, her üyenin partiye, parti yönetimine, partinin politik çizgisine güvenini yükseltmektir. Ancak bu şekilde, saldırılara karşı utku kazanabiliriz. Partinin gerici baskılara karşı utkuları komünistler için her zaman birer onur kaynağı olmuşlardır.

Sarsılmaz birlik

Partimizin savaşımlar içinden süzülüp gelmiş, çeşitli kavgalarda ustalaşmış kadroları var. Şimdi onlar komünistlere özgü direngen ve kararlı tutumlarıyla, yüksek bir moral ve tükenmez bir enerji ile partiye sımsıkı sarılacak ve partiyi koruyacaklardır.

Ama nasıl?

Herşeyden önce partinin Leninci birliğini daha da güçlendirerek, anti-komünizme, anti-Sovyetizme karşı ideolojik savaşımı daha bir üst düzeye yükselterek. Egemen burjuvazinin en işbirlikçi, en gerici çevreleri, yalnızca tutuklamalarla, işkencelerle sonuç alamayacaklarını biliyorlar. Onlar bu saldırıyı, yoğun bir anti-komünist kampanya ile birlikte yürütüyorlar.

Ne ki, partimiz, ideolojik savaşımda uyanıklığı hiçbir zaman elden bırakmadı, bırakmıyor. Her konuda açık, duru görüşlerle ortaya çıkıyor. Gericiliğin komünistlerle ilerici, yurtsever güçleri birbirinden kopartma, anti-komünist cepheyi genişletme oyunlarına karşı tüm demokrasi güçlerini uyarıyor.

Partimiz, değişik konularda kendisiyle aynı hedefler için savaşım veren örgütlerin "TKP'nin bir yan örgütü" gibi gösterilmesine karşı çıkıyor. Belirli konularda çıkarları aynı olan, değişik toplumsal güçleri temsil eden siyasal ve demokratik örgütler aynı şeyleri savunabilirler. Bu, "yan örgüt"lüğün bir belirtisi değil, eylem birliği için nesnel koşulların bir kanıtıdır.

TKP, programı, istemleriyle halkın çıkarlarını, ülkenin ulusal çıkarlarını savunuyor. TKP'nin dünya komünist hareketinin ilke ve ülkülerine sarsılmaz bağlılığı, onun ulusal çıkarları en tutarlı, en ardıcıl biçimde savunmasını sağlıyor. TKP'nin "ulusal olmadığı" yönündeki yalan savlar onu halktan ve diğer ulusal güçlerden yalıtmak isteyen gerici güçlerin emperyalizmle işbirliğini maskelemeye yarıyor.

Partimiz, Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkeleri ışığında, içinde bulunduğumuz ulusal ve uluslararası koşulların bilimsel-nesnel çözümlemesine dayalı, ilkeli ve esnek bir politik çizgi izliyor. Partimizin getirdiği bu politik çizgiyi her yanıyla özümsemek, yaratıcı biçimde yaşama geçirmek her komünistin görevidir.

Saldırıdan doğan kimi güçlükler, sempatizanlarımız arasında, sınıf savaşımında yeterince çelikleşememiş öğelerde sallantılar, kararsızlıklar yaratabilir. Bu arkadaşlara karşı her zaman yaklaşımımız, ikna edici, eğitici olmalıdır.

Parti saflarını saldırı karşısında güçlendirmenin bir yolu da, parti içi ideolojik-politik çalışmayı aralıksız sürdürmektir. Kuşkusuz koşullar dünkünden farklı. Parti içi eğitimi yürütmek şimdi çok daha güç ve tehlikeli. Ama komünistler, yaratıcılıklarını, kişisel inisiyatiflerini de kullanarak, bunun değişik ve elverişli biçimlerini bulacaklardır.

Leninci birliğimiz sınıf düşmanlarımız, sağ ve "sol" oportünistler karşısında sağlam bir barikat oluşturuyor. Bu barikadı daha da yükseltelim.